
At lære den Hellige Ånd at kende

By David Wilkerson

November 5, 2007 Her i Times Square Church, synger vi en sang, som lyder sådan her:

Send ham ned Herre, send ham ned. Herre, lad den Hellige Ånd komme ned. Vi behøver ham, Herre, send ham ned.

Vi synger også andre sange, hvor vi beder Den Hellige Ånd at komme ned.

Men sandheden er, at Helligånden allerede er her. Han kom fra himmelen til ovensalen på pinsedag, og han har aldrig forladt os igen!

Jesus lovede: "Og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: Sandhedens Ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer:" (Johs. Ev. 14, 16-17).

Overvej den vending Jesus bruger her: "Men I kender ham." For nylig, mens jeg læste disse ord i min forberedelse til dette budskab, kunne jeg ikke ryste dem af mig. Det gik op for mig, at jeg faktisk ikke vidste ret meget om Den Hellige Ånd.

Menigheden taler meget om Ånden. Vi har en doktrin, en lære om Helligånden. Vi taler om at være fyldt med Ånden, at vandre og leve i Ånden, at have Åndens nådegaver og modtage trøst fra Ånden.

Men det er muligt at kende alle doktrinerne om Den Hellige Ånd, og alligevel ikke kende ham. Hvis jeg spurgte dig, "Har du modtaget Helligånden?" Hvad ville du så svare?

Nogle ville måske sige, "Ja, jeg modtog Ånden da Jesus frelste mig. Det var Helligånden, som ledte mig ind i Kristi rige." Andre ville svare, "Ja, jeg modtog Ånden fordi jeg talte i tunger, da han kom ind i mit liv. Jeg beder i Ånden, og tungetale er beviset på at jeg har modtaget ham."

Men at modtage Ånden er mere end en engangsoplevelse. Ordet "modtage" betyder at "holde fast i det som er givet." Kort sagt, at modtage er et ønske om at udvide evnen til større indsigt i hvem Ånden er og hvad hans tjeneste går ud på. Faktisk er Helligånden ikke modtaget af nogen, før han har fået tilladelse til at tage fuld kontrol over vedkommendes legemlige tempel.

Paulus spurgte Galaterne, "Hvordan modtog I Ånden? Modtog I ham ikke i tro?" Dernæst erklærer han, "I bekendte i tro, at det I ved om Ånden, modtog I i tro. Så har der været en kontinuerlig Åndens tjeneste til dig i tro? Udøver du tro, så du kan gå dybere ind i fællesskab med Ånden?"

Her er noget vidunderligt: Gud har givet os sin Ånd – en mægtig gave, som tager bolig i vore hjerter, men vi opfører os som om han ikke er der. #160;

Vi ved at Helligånden er her på jorden, og at han aldrig er draget bort. Vi ved, at han bor i os, og gør os til sin bolig, og at vore legemer er hans tempel. Alligevel lever vi det meste af tiden som om Ånden befinder sig et eller andet sted i kosmos, og ikke i vor midte eller i os.

Sandheden er her, at Faderen har sendt os sin Ånd for at vise os hvor interesseret han er i hvert aspekt af vores liv. Helligånden er sendt som vores ven, vores trøst, vores vejleder. I lyset af denne forbavsende realitet, må spørgsmålet til enhver af os være, "Hvor godt kender jeg Ånden? Kender jeg ham virkelig på alle disse områder?" #160;

Jesus gør det klart, at Helligånden er alt det for os som Jesus var for sine egne disciple, mens han vandrede på jorden. Tænk på at:

- Jesus åbenbarede Faderen for sine efterfølgere
- Han videregav til disciplene alt hvad Faderen gav ham
- Han bad for disciplene og han beskyttede og bevarede dem.
- Den herlighed, som Jesus havde, gav han også til sine disciple (se Johs.Ev. 17)

Jesus sagde til alle som fulgte ham, "Jeg vil ikke efterlade jer faderløse." Med andre ord, siger han, "Jeg sender jer en, som vil forsvare jer og bevare jer. Jeg efterlader jer ikke hjælpeløse eller kraftløse og sårbare overfor Satans nederdrægtigheder. Fryd jer, for jeg sender En, hvis kraft er større end nogen andens i universet."

Jesus siger, at ikke alene er Helligånden her og lever i mig. Hans siger også jeg kender ham. Jeg bliver nødt til at spørge mig selv: hvordan kender jeg Ånden? Hvad er tegnene og beviset, som gør at jeg kan kende ham, til at erkende hans tilstedeværelse og erfare hans nærhed?

Det er ganske enkelt. Jeg kender Helligånden gennem de forandringer han bevirker i mit liv. Jeg kender ikke Ånden bare ved at se på de forandringer han gør i andre. Jeg kan se ham afbilledet i mine brødre og søstre, men jeg kender ham kun gennem hans værk i mit eget liv

Ser du, det arbejde Helligånden gør i os, er meget personligt. Min krop er hans tempel, og dagligt frembringer han nye åbenbaringer af Kristus. Det er hans værk i mig, som for mig til at vende mig fra det onde, får mig til at hunge og tørste efter retfærdighed, til at fortsætte med at længes - "Kom Herre Jesus, kom."

Lad mig fortælle dig om to af Helligåndens primære tjenester. Når vi kender hans tjeneste og tror at han arbejder i os, så bliver vi i stand til at løfte os op over alle prøvelser og frygt. Hans tjeneste tillader os endda at se døden i ansigtet og forblive fuld af håb og glæde.

1. Lad os først se på Helligåndens trøstende tjeneste.

Jesus kalder Helligånden for "Trøsteren". En ting er at vide, at Helligånden er vores trøster. Men vi må også vide hvordan han trøster os, så vi kan skelne mellem hvilken trøst der er af kødet og hvilken der er fra Ånden.

Et eksempel kan være en bror eller søster i Kristus, som er overvældet af ensomhed. Denne person beder om Helligåndens trøst, og forventer at denne trøst kommer til ham eller hende som en følelse. Han eller hun forestiller sig, at det er en fornemmelse af en pludselig brise fra himmelen, ligesom et åndeligt beroligende middel. I denne tankegang kommer trøsten som en sød dulmen af hjernen, som giver nogle få timers lettelse.

Men næste morgen, er følelsen af fred væk. Som resultat af dette begynder han eller hun at tro, at Helligånden har afvist hans eller hendes bøn. Nej, aldrig! Helligånden trøster os ikke ved at manipulere vores følelser. Hans måde at trøste på er væsentlig anderledes, og er beskrevet klart i Skriften. Uanset hvad problemet, behovet eller prøvelsen går ud på, er hans trøstende tjeneste at bringe sandheden. "Sandhedens ånd, ... for den bliver hos jer og skal være i jer." (Johs. Ev. 14, 17). #160;

Faktum er, at vores trøst kommer af hvad vi ved og ikke hvad vi føler. Kun sandheden kan have magten over vores følelser. Og den trøstende tjeneste fra Helligånden begynder med denne fundamentale sandhed: Gud er ikke vred på dig. Han elsker dig.

"Og det håb gør ikke til skamme, for Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os." (Rom. 5, 5). Den græske betydning af denne tekst er endnu stærkere end oversættelsen. Den siger, at Guds kærlighed tvinges til væld frem i vores hjerter ved Helligånden.

Dette billede er #160; på et hjerte som er overbebyrdet.

En ubærlig byrde kan være forårsaget af frygt, skam, sorg, lidelse, fristelser eller mismod. Men uanset hvad årsagen er, er der behov for trøst. #160;

Pludselig høres en stemme, som sender et ekko rundt i hver af sjælens kroge. Det er Helligåndens stemme, som erklærer overfor denne sjæl, "Intet kan skille dig fra Guds kærlighed."

Denne sandhed – så snart som du tror den – vil hurtigt blive et væld af levende vand, som skyller hver en anstødsten væk. " Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alt og minde jer om alt, hvad jeg har sagt til jer." Johs. Ev. 14, 26 – min fremhævelse)

På den måde spiller Helligånden en central rolle i vores sønne- og datterforhold til Faderen. Ånden er vores lærer i vores daglige vandring med Kristus, og vi er hans elever. Og han lærer os, at vi er adopterede. Vi er Guds familie, hans sønner og døtre.

Hvordan minder Ånden os om denne sandhed? Han minder os om den herligste proklamation, som nogensinde er kommet fra Jesus: "Jeg er Guds søn. Jeg har en far i himlen. Og min far elsker mig."

Disse Jesu ord bliver vores ord, idet vi bliver adopteret ind i Faderens familie og bliver brødre og søstre i Kristus. "Og fordi I er Guds børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba, fader!" (Gal. 4,6).

Det er Helligånden, som råber indeni os, "Husk hvad Jesus sagde: Du er en søn, en datter af den almægtige Gud. Du har en fader i himlen, som elsker dig. Så husk hvem du er. Du er ikke alene. Husk Jesu ord: "Gud elsker dig ligesom han elsker mig."

Denne sandhed, at barnekårets Ånd bor i mig, er blevet en stor kilde til fred og trøst i min vandring med Herren.

Fjenden kommer over mig som en flod, med frygt, skyldfølelse eller stress. Men jeg kan med det samme bede denne bøn: "Helligånd, hjælp mig nu, undervis mig og mind mig om Jesu løfter til mig, om den sikkerhed jeg har som et barn af Gud.

Så taler Ånden til mit indre, "Husk din Abba fader. Du er retfærdiggjort og du har adgang til ham. Lad nu din sjæl proklamere: "Jeg er Guds barn. Jeg vandrer nu i barnekårets ånd!" "Så mange som modtog han, gav han ret til at være Guds børn, dem, der tror på hans navn." (Johs. Ev. 1, 12). "For alle, som drives af Guds ånd, er Guds børn." (Rom. 8, 14).

Ligeså fortæller Paulus os, at som Guds sønner og døtre er vi blevet givet den samme Ånd, som var i Kristus: "Og når hans ånd, han som oprejste Jesus fra de døde, bor i jer, skal han, som oprejste Kristus fra de døde, også gøre jeres dødelige legemer levende ved sin ånd, som bor i jer." (Rom. 8, 11).

Ser du hvor vigtig en rolle Ånden har? Nogle gange kan jeg føle mig åndeligt død, kan føle mig kold i hjertet og uden liv, som om ilden i mig kun er en lille gnist, en flakkende flamme. Men virkeligheden er, at der er en livskraft, som altid arbejder i mig.

Hvis jeg tror på Guds Ord, og stoler på Herren, uanset hvad jeg føler, uanset hvordan jeg dømmes mig selv eller føler mig fordømt – så blæser Kristi Ånd stadig liv i min sjæl. Gud elsker mig stadigvæk, og Ånden er stadig virksom i mig.

Tænk et øjeblik på en af dine kære, en som måske lider eller ligger på sit dødsleje. Denne kære vens krop sygner hen. Men vi ved, at alle, som er i Kristus, er i en opstandelsesproces. Faktisk er det den selv samme Ånd, som indtog Kristi tempel i graven, som vil rejse din kære ven op til et evigt liv. På dette tidspunkt, med den dybeste lidelse, taler Ånden denne trøstende sandhed til ham: "Du er på vej til din Abba Fader."

En anden kilde til trøst er at vide og tro, at Helligånden er kommet for at bekæmpe lysterne og fristelserne i vort kød.

"For kødets lyst står Ånden imod, og Ånden står kødet imod. De to ligger i strid med hinanden, så I ikke kan gøre, hvad I vil." (Gal. 5, 17).

Der foregår til stadighed en indre krig i os. Alle kristne kan sige, "Jeg ved, at Gud elsker mig. Jeg kender ham som min far og jeg ved, at jeg er hans barn. Jeg ved, at jeg er retfærdiggjort i hans øjne og at jeg har adgang ind for Herren. Men der er stadig en kamp i mig. Jeg kæmper stadig mod kødelige tanker, mod hæslige fristelser. Og denne kamp ser ikke ud til at få nogen ende."

Kære ven, denne kamp er en realitet for alle kristne. Vi tænker tanker, som er ikke er Kristus værdig. Vi beskæftiger os med ting som vi ikke burde beskæftige os med. Vi er fristet af ting, som ikke burde friste os. Vi lytter til tale, som vi ikke burde lægge øre til. Og alt dette får os til at føle os uværdige og urene.

Disse kampe kan være så intense og langstrakte, at vi nogle gange føler, at vi taber kampen. Selv Paulus følte således og råbte ud i afmagt: "Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette

dødsens legeme?" (Rom. 7, 24).

Men som svar på vores råb, kommer Helligånden med den sandhed, som bringer trøst. " De fristelser, der har mødt jer, er kun menneskelige. Og Gud er trofast; han vil ikke tillade, at I fristes over evne, men vil sammen med fristelsen også skabe udvej, så I ikke bukker under." (1. Kor. 10,13). #160;

Kort sagt siger Paulus: Du udkæmper de samme kampe som er alle andre gudfrygtige oplever over hele verden. Dine prøvelser er ikke usædvanlige, er ikke specifikke for dig. Også apostlen Peter forsikrer os: " I kære, I skal ikke undre jer over den ildprøve, I er ude for, som var det noget fremmed, der skete med jer." (1. Peter 4, 12).

Guds siger, at der er en kraft i mig, som er mægtigere end mit kød.

"Større er han, som er i jer, end han som er i verden" (1. Johs. 4, 4).

Grunden til at dit kød er oprejst – grunden til at Satan har sat dig i brand – er fordi du har inviteret Helligånden ind og for at tage kontrol. Det er helt enkelt: Du bliver fristet fordi Ånden har gjort underfulde ting i dig og dette har vækket Satans vrede.

Det er sandt, at der er et fjendskab i dit kød imod Ånden. Men Helligånden er mere end en sejrherre over dit kød. Vi må simpelthen konstatere, at denne kamp ikke ender i vores levetid. Det er derfor Paulus giver os disse ord: " ... Gud er trofast; han vil ikke tillade, at I fristes over evne, men vil sammen med fristelsen også skabe udvej, så I ikke bukker under." (1. Kor. 10, 13). Igen bringer sandheden fra Helligånden os trøst: Vi har en udvej fra hver en frygt for at lide nederlag.

Denne sandhed viser os tre vigtige ting – ting, som vi må bede Ånden om at minde os om:

- "Min indre kamp er almindelig for alle. Derfor køber jeg ikke den løgn, at jeg er et underligt urent Guds barn." • "Jeg må altid være opmærksom – jeg må være bevidst om at Gud elsker mig så meget, at han har givet mig sin egen Ånd. Han er så følsom og opmærksom på mig, at han har sendt sin Hellige Ånd for at udkæmpe mine kampe. Ånden er ikke kommet for at udspionere mig og lede efter overtrædelser. Han har kun mit bedste, min fordel for øje." • Jeg må fralægge mig al fordømmelse. Jeg må bede Ånden om at minde mig om Pauli ord: " Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus." (Rom. 1, 8).

Overvej nu et andet aspekt af Helligåndens tjeneste.

2. Helligånden er kommet for at lede os ind i et bønneliv.

"Og også Ånden kommer os til hjælp i vor skrøbelighed. For hvordan vi skal bede, og hvad vi skal bede om, ved vi ikke. Men Ånden selv går i forbøn for os med udsigelige sukke." (Rom. 8, 26).

Bemærk hvad Paulus siger her om Helligåndens rolle i vores bønneliv. Vi bliver så forvirret omkring

bøn, og får det til at være så kompliceret. I en hvilken som helst kristen boghandlen, vil du finde massevis af bøger om emnet, med detaljerede anvisninger om hvordan man beder.

Disse mange teorier medfører forvirring og rejser alle mulige spørgsmål om bøn. "Hvornår bliver bøn til forbøn? Er forbøn målt efter intensitet, eller hvor højlydt den er, eller efter længden af tiden jeg tilbringer på mine knæ? Jeg har lært, at jeg skal bede efter Guds vilje, men hvordan kender jeg hans vilje? Og hvordan skal jeg bede? Tæller bøn i tankerne som bøn? Og præcis hvad skal jeg bede om?"

Sådan forvirring kan være overvældende, og får ikke flere til at bede. Men der har aldrig været et tidspunkt hvor Guds folks bøn har været mere påtrængende end nu. Vi lever i en verden, som er fra forstanden. Selv i oldtiden, På Pauli tid, sagde Paulus om jorden, "At den sukker og stønner."

Videnskabsmændene fortæller os, at jordens iskappe smelter, og havstigningen vil oversvømme New York City og det meste af Østkysten. Vi bliver fortalt, at i fremtiden vil global opvarmning dræbe plantelivet. Det er forudsagt, at jorden vil blive øde og ubeboelig.

Stresspåvirkningerne, som disse rapporter medfører, overvælder folk verden over. Og de kristne er ingen undtagelse. Paulus siger at, "Selv vi, som har fået Ånden, sukker, og venter på at blive udfriet fra denne skælvende verden. Vi længes efter vores forløsning."

Som de globale begivenheder bliver værre, og sammensværges sig for at frarøve freden fra menneskene, leder alle mulige samfund efter en kilde til trøst. Men de finder den ikke i psykoterapi, i død religion, i mærkesager og heller ikke i velgørenhed.

Vores eneste ressource i denne tid er troens bøn

Bibelen fortæller os, "At verden ikke kender Kristus. Og de vil ikke modtage ham. Men du kender ham."

På dette stadie af mit liv og tjeneste, er en af mine vigtigste anliggender hvordan jeg bevarer mit bønneliv. Når jeg forsømmer bøn, bedrøver jeg Guds Ånd i mig. Ja, det er muligt for os at bedrøve Helligånden. Paulus skriver om det: "Bedrøv ikke Guds Hellige Ånd." (Ef. 4, 30).

Ånden deler virkelig Guds sorg over sit folks vantro og mangel på bøn. Se bare hvordan Helligånden spiller en rolle i dine bønner med disse få kraftfulde eksempler:

- Det er i bøn, at Helligånden manifesterer Jesu nærvær i os.
- Det er i bøn at Ånden forsegler Guds løfter i vore hjerter.
- Det er i bøn at Trøsteren taler håb til os.
- Det er i bøn at Ånden forløser sine strømme af trøst, fred og hvile i vore sjæle.

I denne tid er min bøn sådan her: " Hellige Ånd, hold mig i et nært forhold til Jesus. Lad mig ikke forsømme min tid alene med Ham, som min sjæl elsker. Hold mig på mine knæ. Da vil jeg kende din trøst."

Jeg opfordrer dig indtrængende til at gøre dette til din bøn også. #160;